

Kommunernes Landsforening,
Gyldenløvesgade 11,
1600 København V

23 NOV. 1992
2. kommunekontor
1992/1124/235-1
ML/EMJ

Not: Socialministeriet

HUSK

Resume

Ved skrivelse af 28. januar 1992 har Kommunernes Landsforening anmodet Socialministeriet om at oplyse, om kommuner har adgang til at indfri deres forpligtelser over for husvilde familier, herunder flygtninge, efter bistandslovens § 31 ved om nødvendigt at købe eller leje boliger til videreudlejning.

Baggrunden for landsforeningens forespørgsel er, at Indenrigsministeriet i en skrivelse af 22. maj 1991 til Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt bl.a. har udtalt, at en kommune ikke på ulovbestemt grundlag kan købe eller indleje sig i fremmed ejendom med henblik på udlejning specielt til flygtninge. Indenrigsministeriet har i samme skrivelse tilføjet, at ministeriet ikke har haft lejlighed til at vurdere, om den forpligtelse til at anvise husvilde familier husly, der påhviler kommunerne efter bistandslovens § 31, medfører, at en kommune lovligt kan erhverve eller opføre boliger i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde denne forpligtelse.

Ved skrivelse af 5. marts 1992 har Socialministeriet oversendt landsforeningens henvendelse til besvarelse i Indenrigsministeriet, idet Socialministeriet bl.a. har oplyst følgende:

"Socialministeriet skal i den forbindelse oplyse, at § 31 i bistandsloven forpligter kommunalbestyrelsen til at anvise familien

husly mod betaling, og at der ikke i bestemmelsen stilles krav til, hvilken form for bolig der skal stilles til rådighed."

Socialministeriets har senere telefonisk over for Indenrigsministeriet meddelt, at der i bistandsloven heller ikke er taget stilling til, hvorledes kommunerne kan opfylde forpligtelsen efter § 31. Bestemmelsen indeholder imidlertid alene hjemmel til, at kommunerne skaffer midlertidigt husly til husvilde.

Ved skrivelse af 23. oktober 1992 har Kommunernes Landsforening anmodet Indenrigsministeriet om en snarlig afklaring af det rejste spørgsmål.

Indenrigsministeriet skal i den anledning efter drøftelse med Socialministeriet udtale følgende:

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at kommuner normalt er afskåret fra at påtage sig nye opgaver i relation til den almindelige forsyning af borgerne med boliger, medmindre der foreligger hjemmel i skreven ret hertil.

Bistandslovens § 31, stk. 1, har følgende ordlyd:

"Når en familie er husvild, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at anvise familien husly mod betaling, der ikke må overstige hverken lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en familie af denne størrelse."

Det fremgår af bestemmelsen samt af Socialministeriets oplysninger i sagen, at det er en kommunal opgave mod en vis betaling at anvise husvilde familier midlertidigt husly. Af almindelige offentligtretlige retsgrundsætninger om kommuners og amtskommuners opgavevaretagelse følger, at kommuner og amtskommuner selv kan beslutte, på hvilken måde en kommunal opgave skal varetages, medmindre andet følger af lovgivningen. Socialministeriet har i sagen oplyst, at der ikke i den lovgivning, der henhører under Socialministeriet, er noget til hinder for, at en kommunalbestyrelse kan opfylde sin forpligtelse efter bistandslovens § 31, stk. 1, ved at købe eller leje boliger med henblik på, at disse boliger stilles midlertidigt til rådighed for husvilde, herunder husvilde flygtninge i kommunen.

på denne baggrund er det Indenrigsministeriets opfattelse, at en kommune kan købe eller leje boliger, såfremt formålet hermed alene er at opfylde den forpligtelse over for husvilde familier i kommunen, som i forvejen følger af bistandslovens § 31, jf. herved Juristen, 1981, p. 57. Det følger af almindelige retsgrundsætninger om kommuners forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt, at det endvidere er en forudsætning, at køb eller leje af boliger i det konkrete tilfælde er en økonomisk hensigtsmæssig måde at opfylde den kommunen påhvilende forpligtelse på.

Kommunernes Landsforening har i spørgsmålet udtrykkeligt nævnt flygtninge. I den anledning bemærkes, at det af Socialministeriets bekendtgørelse nr. 513 af 16. juni 1992 om bistand til udlændinge, der er omfattet af § 134 a, stk 1, i lov om social bistand, følger, at Dansk Flygtningehjælp - medmindre der mellem opholdskommunen og flygtningehjælpen er truffet anden aftale - har ansvaret for midlertidig indkvartering af flygtninge m.v. i de første 18 måneder. En person, der har ophold i en midlertidig bolig, er ikke husvild og er derfor ikke omfattet af opholdskommunens forpligtelse efter bistandslovens § 31 til at anvise husly mod betaling.

Indenrigsministeriet skal beklage den sene besvarelse.

Socialministeriet er tilsendt kopi af denne skrivelse.

Med venlig hilsen

Morten Laursen

2) Hvilket herved meddeles. Der henvises til Socialministeriets j.nr. 2212-5.